

Հայտնություն 15

Հայտնության գրքի ամենակարճ գլուխը

1) Եվ մի ուրիշ նշան տեսա երկնքում, մեծ ու զարմանալի. Յոթ հրեշտակներ, որոնք վերջին յոթ պատուհասներն ունեին, քանի որ նրանց միջոցով էր ավարտվում Աստծո բարկությունը:

2) Ու տեսա, ասես, մի ապակյա ծով՝ կրակով խառնված. և նրանք, որ հաղթեցին զազանին ու նրա պատկերին և նրա դրոշմին և նրա անվան թվին, կանգնել էին ապակյա ծովի վրա և ունեին Աստծո քնարները:

«**Ապակյա ծով**». կրակով խառնված. կանգնել էին դրա վրա (ոչ թե դրա «կողքը», ինչպես NIV-ում է, հունարեն այս նախդիրը կարող է նշանակել՝ վրան կամ վերևում): Աշխարհը նայում էր նրանց որպես պարտվողների. գերեվարված, նախատված, հալածված, ասված: Նրանք ազատ մուտք ունեին երկինք:

3) Եվ Աստծո ծառայի՝ Մովսեսի երգն էին երգում ու Գառնուկի երգը՝ ասելով. «Մեծ ու զարմանալի են Քո գործերը, ո՛վ Տեր Աստված Ամենակալ: Արդար ու ճշմարիտ են Քո ճանապարհները, ո՛վ սրբերի Թագավոր:

«Հավիտենական» Թագավոր. Ա Տիմ. 1:17

1 Տիմ. 1:17 - 17 Բայց հավիտենից Թագավորին, այն անեղծին և աներեվույթին, այն մեկ Աստուծուն լինի պատիվ և փառք հավիտեանս հավիտենից. Ամեն:

«**Մովսեսի երգը**». Ել. 15:1-21, Բ Օր. 32:1-43: (Երգեցին նախքան Օրենքի տրվելը Ել. 19-ում):

«**Գառնան երգը**». Հայտ. 5:9-12:

⁹ Եւ նոր երգ են երգում և ասում. Արժանի ես առնելու այդ գիրքը և դորա կնիքները բանալու, որովհետև մորթուեցար, և քո արինով մեզ գնեցիր Աստուծո համար ամեն ցեղից և լեզուից և ժողովրդից և ազգից. ¹⁰ Եւ մեր Աստուծո համար մեզ թագաւորներ և քահանաներ արիր, և երկրի վրա թագաւորութիւն կ'անենք: ¹¹ Եւ տեսա, և շատ հրեշտակների ձայն լսեցի աթոռի և չորս կենդանիների և երեցների չորս կողմովը. և նորանց համարն էր բիւրերի բիւրեր և հազարների հազարներ. ¹² Որ մեծ ձայնով ասում էին. Արժանի է մորթուած Գառն առնելու և զօրութիւն, և հարստութիւն, և իմաստութիւն, և կարողութիւն, և պատիւ, և փառք, և օրհնութիւն:

Հիշեք. Հայտնությունը Քրիստոսակենտրոն է: Մի շեղվեք չորս ձիավորներով, յոթ փողերով. Ո՞վ է բացահայտվում այս գրքում: (Տարբեր հին ձեռագրեր ունեն երեք տարբեր թարգմանություններ. սրբերի Թագավոր, ազգերի Թագավոր, հավիտենական Թագավոր

(Եր. 10:7,10), հավիտենական Թագավոր, անմահ, աներեկույթ և միակ իմաստուն Աստված (Ա Տիմ. 1:17):

4) Տէր, ո՞վ է, որ չի վախենալու Քեզնից, ու Քո անունը չի փառավորելու, քանի որ միայն Դու ես սուրբ, քանի որ բոլոր ազգերը գալու են և Քո առաջ երկրպագելու են, որովհետև Քո դատաստանները հայտնի դարձան»:

Նկատե՞ք, թե որքան է պակասել Աստծո վախը մեր օրերում... Շատ քիչ կա Աստծո հանդեպ ճիշտ վախ, անգամ հավատացյալների մեջ... «Ազգերը կգան ու կերկրպագեն...»: Այսօր դատելի չի ունենում: Անբարոյությունը, անաստվածությունը և անարդարությունը (հենց մեր երկրում) ավելի ու ավելի ցայտուն է դառնում (Սաղմ. 7:9, 11:7, 107:1,40,42, Ps 2:8, Փիլ. 2:9-11): Դատաստանն առաջ է գալիս Նրա սրտի սրբությունից. ներքին տաճարը, 7-րդ փողը բացահայտում է Աստծո տաճարը (11:19):

Հայ. 11:19 - 19 Եւ Աստուծո տաճարը որ երկնքումն էր բացուեցավ, և երևաց Աստուծո տապանակը իր տաճարում, և եղան փայլատակներ և ձայներ և որոտմունքներ, և շարժ և մեծ կարկուտ:

5) Եվ սրանից հետո նայեցի, և, ահա՛, բացվեց վկայության խորանի տաճարը, որ երկնքում էր.

Սրբության Սրբոցը. Տաճարը, այս գրքում, հիշատակվում է 15 անգամ, սակայն ոչ մինչև 4-րդ գլուխը, երբ Եկեղեցին վերցվում է: Դրանից հետո, Աստված գործ է ունենում մարդկանց հետ, ովքեր տաճար են ունեցել. երկնային բաների խորհրդապատկերը (Ել. 25:40, Եբր. 9:23):

6) Ու տաճարից դուրս եկան յոթ հրեշտակները, որոնք յոթ պատուհասներն ունեին, մաքուր ու պայծառ **կտավ հագած** և իրենց կրծքերին ոսկե գոտի կապած: 7) Եվ չորս կենդանիներից մեկը յոթ հրեշտակներին յոթ ոսկյա թասեր տվեց, որ լեցուն էին Աստծո բարկությամբ, որն ապրում է հավիտյանս հավիտենից:

Կտավ հագած: Մեկ այլ տարբերակ. թանկագին քարեր: Թասեր, բուրվառ (Հայտ. 5:8), ինչպիսին օգտագործվում է պաշտամունքի մեջ:

8) Եվ տաճարն Աստծո փառքից ու Նրա գորությունից ելած **ծխով լցվեց**, և ոչ մեկը չէր կարող տաճարը մտնել, մինչև ի կատար ածվեին յոթ հրեշտակների յոթ պատուհասները:

«**Ծուխ**». Ես. 6:1-4, Ղևտ. 16:12,13, Ահարոնը, Քավության օրը, պետք է բուրվառ ունենար ածուխները մեջը, որպեսզի չմեռներ: Անգամ փրկվածների մուտքն էր արգելված: Աստված

միայնակ է կրում մեղքի սարսափը: Յոթ թասերով այս յոթ հրեշտակները հստակ ցույց են տալիս, որ այս դատաստաններն Աստծուց են գալիս, ոչ թե մարդկանց սխալներից կամ սատանայի թշնամությունից: Զգուշացե՛ք Գառան բարկությունից:

(Յոթ եկեղեցիները = եկեղեցու ամբողջական պատմությունն են: Յոթ = ամբողջություն:
Կարելի է գուգահեռներ տանել յուրաքանչյուր յոթերի շարքերի վիջև...):

Հայտնություն 16 Թասեր՝ գազանի թագավորության վրա

Յոթնապատիկ կառուցվածքը – էջ 168

1) Եվ տաճարից մի ուժգին ձայն լսեցի, որ յոթ հրեշտակներին ասում էր. «Գնացե՛ք, Աստծո բարկության յոթ թասերը դատարկեցե՛ք երկրի վրա»:

2) Եվ **առաջինը** գնաց ու իր թասը դատարկեց երկրի վրա, և չար ու մորմոքող պալարներ գոյացան այն մարդկանց վրա, ովքեր կրում էին գազանի դրոշմը ու նրանց վրա, ովքեր նրա պատկերին էին երկրպագում:

«**Երկիր**». մորմոքող պալարներ գազանին երկրպագողների վրա (6-րդ պատուհասը, Ել. 9:8-11), չիրականացած մարգարեություն, Բ Օր. 28:27,35: Պալարներ = ներքին ապականության արտաքին նշան (Մաթ. 23:27,28):

Մովսես. «ոչ մի քանդակած պատկեր». երկնքի զորքերի պաշտամունք (Բ Օր. 4:19, 17:2,3, Դ Թագ. 17:9-11,16,17): Ել. 8:17,18, 9:1. սատանան պաշտվում է Աստծո Տան մեջ: Առաջին թասը 6-րդ պատուհասի հետ (Ել. 9:8-12):

3) Ու **երկրորդ հրեշտակը** իր թասը ծովի վրա դատարկեց, և ջրերը մեռած մարդու արյան նման դարձան, և ծովում եղած բոլոր կենդանի արարածները մեռան:

«**Արյուն**». բառացի՞ արյուն: (Մաղմ. 105:29, Ղևտ. 17:11), առաջին պատուհասը (Ել. 7:20-25): Այդ տարածքի ողջ ծովային կյանքը մահանում է:

4) Ու **երրորդ հրեշտակը** իր թասը գետերի ու ջրերի ակունքների վրա դատարկեց, ու դրանք արյուն դարձան: 5) Եվ ջրերի հրեշտակից լսեցի, որ ասում էր. «Արդա՛ր ես Դու, ո՛վ Տեր, որ ես և էիր և լինելու ես, որովհետև այսպիսի դատաստաններ տեսար»: 6) Որովհետև նրանք սրբերի ու մարգարեների արյունը թափեցին, և Դու նրանց արյուն խմել տվեցիր, որովհետև արժանի են»:

«**Գետեր**». գազանին երկրպագողները չէին կարողանում ուրիշ խմելու քան գտնել, բացի արյունից (Ել. 7:20,21):

Ել. 7:20-21 - 20 Եւ Մովսէսն ու Ահարօնը Եհովայի պատուիրածի պէս արին, և նա գավազանը բարձրացրեց և Փարավօնի առաջին և նորա ծառաների առաջին գետի միջի ջրերին գարկեց, և գետի միջի բոլոր ջրերը արյուն դառան: 21 Եւ գետի մէջ եղած ձկները մեռան, և գետը հոտեց, և Եգիպտացիք չէին կարողանում գետիցը ջուր խմել. և արյունը Եգիպտոսի բոլոր երկրի մէջ կար:

(Հունարենը բաց է թողնում «և գալու է»: «Նա, որ է, որ էր, Մուրբը»: Չկա նշում Նրա մասին, ով գալու է):

7) Եվ **գոհասեղանից** մի ուրիշ ձայն լսեցի, որ ասում էր. «Այո՛, Ամենակա՛լ Տէր Աստված, ճշմարիտ ու արդար են Քո դատաստանները»:

Հին ասացվածքն ասում է. «Ինչ անես, քեզ կանես»: Զոհասեղանը խոսում է. Խա՞ջը (5-րդ կնիքը. Հայտ. 6:9-11): Այս գոհասեղանը նահատակների ծածկոցն էր... նաև քո՞նը:

(Նշում. առաջին երեք թասերը՝ երկրի վրա ապրող մարդիկ: Վերջին չորսը՝ Բաբելոնի հետ կապ ունեցող մարդիկ):

8) Եվ **չորրորդ հրեշտակն** իր թասը արևի վրա դատարկեց. Ու նրան գորություն տրվեց, որ մարդկանց խորշակահար անի կրակով: 9) Եվ սաստիկ տաքից մարդիկ խորշակահար եղան և հայիոյեցին Աստծո անունը, որ այս պատուհասների վրա իշխանություն ունի. և չապաշխարհեցին, որ Նրան փառք տան:

«Տաք». Բ Օր. 32:22,24, Մադ. 4:1, Ես. 24:4-6, Բ Պետ. 3, Ղուկ. 21:25:

«...**չապաշխարհեցին**...». «Ավելի հեշտ է փոխել պլատոնիումի բնական հատկությունները, քան մարդու չար սիրտը» (Ալբերտ Էյնշտեյն):

Արևի պաշտամունք

Հին հեթանոսությունից, սկիզբը Սենաար հարթավայրից:

Նեբրովթը (Ծննդ. 10:8-10): Եբրայերեն՝ *marad*՝ «ըմբոստանալ», ապառնի՝ «մենք կըմբոստանանք»: Համաշխարհային վերջնական բռնակալը ասորեստանցի կլինի.

(«Նեբրովթ 2-ը՝) Միքիա 5:5,6, Եսայի 10:

«Եվ Քուշը ծնեց Նեֆրովթին. Սա սկսեց երկրի վրա հզորանալ: Նա Տիրոջ առջև մի հզոր որսորդ էր. Դրա համար ասվում էր. «Նեֆրովթի պես հզոր որսորդ Տիրոջ առջև»: Եվ նրա թագավորության սկիզբը Բաբելոնն էր, և Արեքը, Աքադը և Քաղանեն՝ Սենաար երկրում» (Ծննդ. 10:8-10):

Արևի պաշտամունքը սկսվեա Նեֆրովթի և նրա հետևորդների կողմից Սենաար հարթավայրում, և Բաբ-Էլը արևին նվիրված առաջին տաճարի վայրն էր: Ծննդ 11:4: Ողջ հեթանոսությունը ծագել է այստեղից: Սա նաև բացատրում է աշխարհի բոլոր կողմերում գոյություն ունեցող հեթանոսական առասպելների միջև եղած զուգահեռների գոյությունը:

Նեֆրովթը

Նեֆրովթը համոզում էր մարդկանց, որ իրենց երջանկությունը վերագրեին ոչ թե Աստծուն, այլ մտածեին, որ իր գերզանցությունն էր դրա աղբյուրը: Եվ շուտով նա ամեն բան փոխեց բռնակալության, մտածելով, որ ուրիշ այլ ճանապարհ չկար մարդկանց Աստծո վախից կտրելու համար, բացի ստիպելուց, որ նրանք ապավինեին իր զորության: Հովսեփոս. «Հրեական հնախոսություն» I.c.4.2:

Աշխարհի արարումից ի վեր ոչ ոք Նեֆրովթի նման չի եղել՝ որսորդության մեջ հզոր և ապստամբ Տիրոջ դեմ: Հովսեփոս. «Թարգում»:

10) Եվ **հինգերորդ հրեշտակն** իր թասը գազանի աթոռի վրա դատարկեց, ու նրա թագավորությունը **խավարեց**, և ցավից իրենց լեզուներն էին ծամծամում: 11) Ու երկնքի Աստծուն հայհոյեցին իրենց ցավերի ու իրենց պալարների պատճառով և իրենց գործերից չապաշխարհեցին:

Գազանի (պետք է որ մարդու լինի) աթոռը (գահը): Հայտ. 13. «Ո՞վ է, որ կարող է դրա (գազանի) դեմ պատերազմել»: Ահա պատասխանը. Աստված կարող է դրա դեմ պատերազմել: Շոշափելի խավար (Ել. 10:21-23): Ես. 60:2, Հովել 2:1-2,31, Նավում 1:8, Մարկ. 13:24,25:

Խավար

Խավարի չբացատրված օրինակներ.

- մայիսի 19, 1780թ., Նոր Անգլիա New England, «Խավար օրը»

- Մարտի 19, 1886թ., Կենտրոնական Վիսկոնսին Central Wisconsin, (10 րոպե)

- Դեկտեմբեր, 1904թ., Մեմփիս, Թենեսսե, Memphis, Tennessee
- Մարտ, 1911թ., Լյուսվիլ, Կենտուկի, Louisville, Kentucky

Յոզևր խավար. առաջին զոհը ճշմարտությունն է. Էվոլյուցիա, Հոգեբանություն, Պաղեստինյան պետություն, Իսլամ, Օրինապաշտություն, Մեդիա, Կառավարական դպրոցներ և այլն:

12) Եվ վեցերորդ հրեշտակը իր թասը մեծ գետի՝ **Եփրատի** վրա դատարկեց, և նրա ջրերը ցամաքեցին, որպեսզի Արևելքի թագավորների ճանապարհը պատրաստվի:

Եփրատ

Մարդկային քաղաքակրթության օրրանը (նաև գերեզմանը) (Զաք. 10:11, Ես. 11:15,16): Իսրայելի (Ծննդ. 15:18) և Հռոմեական կայսրության արևելյան սահմանը...

Ծննդ. 15:18 - 18 Այն օրը եհովան Աբրամի հետ ուխտ դրավ ասելով, Քո սերունդին տուի այս երկիրը Եգիպտոսի գետից մինչև մեծ գետը այսինքն Եփրատ գետը.

Աստվածաշնչում Եփրատը հիշատակված է 25 անգամ.

ցամաքել (Կարմիր ծովը, Հորդանանը): Այն ունի 1800 մղոն (2897կմ) երկարություն, 300-1200 յարդ (275-1100մ) լայնություն, 10-30 ոտնաչափ (3-9մ) խորություն, հաճախ ավելի խորը և ավելի լայն... 1991թ.-ին Պարսից Ծոցի պատերազմի ժամանակ 30 երկրներ զսպեցին Սադամ Հուսեյնի զորքերը Եփրատ գետի մոտ:

13) Եվ տեսա, որ վիշապի բերանից ու գազանի բերանից և սուտ մարգարեների բերանից երեք պիղծ ոգիներ էին դուրս գալիս գորտերի տեսքով: 14) Որովհետև նրանք դևերի ոգիներ են, որ հրաշքներ են անում ու գնում են երկրագնդի ու ամբողջ աշխարհի թագավորների մոտ, որպեսզի նրանց հավաքեն Ամենակալ Աստծո այդ մեծ օրվա պատերազմի համար:

«վիշապ... գազան... սուտ մարգարե». անսուրբ երրորդություն^օ: Գորտեր. 2-րդ պատուհասը (Ել. 8:2-5,14), այս մորեխները դևեր են (Հայտ. 9, Ամովս 7:1, Եզեկ. 38 (գորտերն ի պատասխան փարավոնի մոգերի):

15) Ահա գալիս եմ գողի պես: Երանի նրան, որ արթուն կմնա ու մաքուր կպահի իր հանդերձները, որպեսզի մերկ չջրջի, ու նրա ամոթը տեսնեն:

Յանդերձներ. հին անգլերենով՝ «սովորություն» = ապրելակերպ, ֆրանսերեն՝ շորեր... «Իսկ դուք, եղբայրներ ի խավարի մեջ չեք, որ այն օրը գողի պես ձեր վրա հասնի (Ա Թեսաղ. 5:4):

16) Եվ նրանց միասին հավաքեց մի տեղ, որ եբրայերեն կոչվում է Արմագեդոն:

Մով. 3:8, Բ Մն. 35:22, Հեսու 5:14, Ջաք. 12:11. 60 մղոն(mile) Երուսաղեմից հյուսիս:

Ջաք. 12:11 - 11 Այն օրը սուգը մեծ պիտի լինի Երուսաղեմում, ինչպէս Ադադ-ռիմմօնի սուգը Մակեդոնի դաշտումը:

Մակկեդով

- Հաբինը + 900 մարտակառքերը ջախջախվեցին - Հեսու 11:1
- Բարկն ու Դեբորան հաղթեցին Սիսարային - Դատ. 4
- Գեդեոնի 300 հոգին պարտության մատնեցին Մադիանացիներին, Ամաղեկացիներին ու արևելքի որդիներին - Դատ. 7

Մամսոնը հաղթություն տոնեց փղշտացիների հանդեպ - Դատ. 15:12

Մավուղը սպանվեց փղշտացիների կողմից

Ահազիան խոցվեց Հեուի նետով - 1 Թագ. 31

Փարավոն Նեքավոլը սպանեց Հովսիա թագավորին - 3 Թագ. 23:29

Սարակինոսներ, քրիստոնյա խաչակիրներ, եգիպտացիներ, պարսիկներ, թուրքեր, Արաբներ և այլն

Նապոլեոնի աղետալի արշավը Եգիպտոսից Սիրիա

17) Եվ յոթերորդ հրեշտակը իր թասը դատարկեց **օդի մեջ**, ու երկնքի տաճարից, գահից մի ուժգին ձայն հնչեց՝ ասելով. «**Եղավ**»: 18) Եվ փայլակներ ու ձայներ և որոտներ եղան ու մի մեծ երկրաշարժ եղավ, այնպիսին, որի նմանը դեռևս մարդկանց՝ երկրի վրա գտնվելուց ի վեր չէր եղել, այդպիսի ուժգին երկրաշարժ և այդքան մեծ:

«**Օդ**». սատանայի ազդեցության վերջին ասպարեզը: «Օդի իշխանության իշխան» (Եփ. 2:2, «բարձրեր» (Եփ. 6:12) = «երկնավորներ» (Եփ. 1:20, 3:10): «Ավարտվեց» հմմտ. «Կատարվեց»: (Tetelestai = «լրիվ վճարված է»):

«**Տաճար**». վերջին հղում: 6 անգամ հիշատակվում է բարկության թասերի հետ:

«**Երկրաշարժ**». Ես. 29:6, Սաղմ. 50:3,4, Ջաք. 14:4, 13:9, Անգե 2:6,7:

19) Եվ մեծ քաղաքը երեք մասի բաժանվեց, ու ազգերի քաղաքները կործանվեցին, և Աստծո առաջ հիշվեց մեծ Բաբելոնը, որ Իր սաստիկ ցասման գինու գավաթը նրան տա: 20) Եվ ամեն մի կղզի հեռու փախավ, ու լեռներն անհետացան:

Հայտ. 11:13, Ջաք. 14:4, Եզեկ. 47, Ջաք. 13:8,9: «Բաբելոնացիները» հիշատակվում են Հայտ. 14:8:

Ջաք. 14:4 - 4 Եւ նորա ոտները կանգնած կլինեն այն օրը Ձիթենեաց սարի վերա, որ Երուսաղէմի առաջն է դէպի արևելք, և կպատահուի Ձիթենեաց սարը միջից դէպի արևելք ու արևմուտք. Խիստ մեծ ձոր կլինի, և սարի կէսը կթաշուի դէպի հիւսիս, և կէսը՝ դէպի հարաւ:

17 և 18 գլուխներն են գալիս: Աստված է ստեղծել երկիրը, մարդը կառուցել է քաղաքները: Կոռուպցիան, ազահություն, արդարադատության առ ու ծախը, փողի պաշտամունքը, կրքի մեծարանքը, մարդկանց շահագործումը իրենց անգույն և մութ կյանքերում... Համար 20, Անգե 2:6,7, Եր. 4:23-27:

21) Եվ երկնքից մեծ կարկուտ էր իջնում մարդկանց վրա, ամեն մի հատը գրեթե մեկ տաղանդ կշիռ ուներ: Ու մարդիք հայհոյում էին Աստծուն կարկուտի պատուհասի համար, որովհետև պատուհասը խիստ ուժգին էր:

Կարկուտ. Հոր 38:22,23, Եր. 4:23-27: Հունական տաղանդ = 86 ֆունտ (**39 կգ**): Եբրայական տաղանդ (արծաթ) = 110 ֆունտ (**50կգ**): (Հեսու 10:10):

Հովսեփոս, Josephus. հռոմեական քարանետ մեքենաները մեկ տաղանդ ծանրության քարեր էին շարտում Երուսաղեմի վրա 70թ. Ք.Հ., երբ Տիտոսը հողին հավասարեցրեց քաղաքը: Աստվածհայհոյության պատիժը՝ քարկոծություն:

Նշում. այս պատիժները «օրհնյալ հույս» չեն. «Սպասելով այն երանելի հույսին և մեծ Աստված ու մեր Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի փառավոր հայտնությանը» (Տիտ. 2:13):

Շատերը փորձում են նվազեցնել երկրի բնակչությունը. շատ ավելի ճիշտ կլինի նվազեցնել դժոխքի բնակչությունը: Դատաստանները չեն կարող ապաշխարություն առաջացնել. դրանք երբեք այդ նպատակը չեն հետապնդել: Աստված սրտերը փոխում է Իր շնորհով ու ողորմությամբ: Այս գիրքն ուղարկվել է յոթ եկեղեցիներին: Այն տրվել է մեզ, որպեսզի մեր կյանքերը փոխվեն հենց հիմա:

Չափորդ դաս

Բաբելոն. կարդացեք 17 և 18 գլուխները: Նաև Եսայի 13 և 14, Երեմիա 50 և 51